

ница на 4 к. м. на съверо-западъ и Ботево на $7\frac{1}{2}$ к. м. на юго западъ.

Липница има 166 кжци съ 1042 души жители, отъ които 532 мжже и 510 жени. Отъ тѣхъ само 105 мжже сѫ грамотни. Селенитѣ сѫ възприемчиви, трудолюбиви и вдалени въ земледѣлието. Въ тѣхъ прѣобладава холерический темпераменъ. Числотата въ селото изобщо е неудовлетворителна. Тукъ върлуватъ болѣститѣ: шарка, тифусъ и трѣска. Има три съмейства заразени отъ сифилисъ.

Мжката носия е: потури, антерии и кожуси, а женската: вълненикъ, сукманъ и прѣстилка.

По-старъ отъ 100 години въ това село е З. Забонски.

Главната храна на селенитѣ е кукуруза. Освѣнъ него съятъ още: жито, ечмикъ, овесъ и просо. Земята е черноземна и я обработватъ съ рала и плугове. Кукуруза прѣкопаватъ съ мотики. Земята не е достатъчна. Елoto притежава 6,893 декара ниви, 435 д. гори и 2571 д. ливади. Срѣдно всѣко семѣйство има по около 50 декара земя и харчи годишно около 250 лева. Единъ декаръ земя дава приходъ около 8 лека и се цѣни за 9 лева.

Освѣнъ съ земледѣлие, селенитѣ се занимаватъ и съ скотовъдство и отъ части съ птицевъдство. Развѣждатъ: коне, крави, волове, биволи, овце, свине, кокошки, гжски и пуйки. Добитъка се цѣни добре. Износъ има само на яйца. Отъ това село излиза хубаво сирене. Селенитѣ отиватъ на пазарь и като хранитѣ си за проданъ въ гр. Орѣхово.

Мнозина селени дѣлжатъ на банката и частни лица, но си уреждатъ смѣтките доброволно. Има б